

ශ්‍රී ලංකාවේ මහායාන බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා පිළිබඳ මූලික අධ්‍යායනයක්

කේ. එම්. එස්. ආර්. කුලතුංග¹

ශ්‍රී ලංකාව උරුවාදී බොද්ධාගම පවතින රටක් වශයෙන් මුල් කාලීනව පැවැති අතර මහාචාර්ය උරුවාදී බොද්ධ මූලස්ථානයක් ලෙසින් මූලිකව ක්‍රියාත්මක වී ඇත. නමුත් මහායානවාදී අදහස් ශ්‍රී ලංකාකේය බොද්ධාගම තුළට ප්‍රවිශ්ට වීමත් සමගින් මෙතෙක් උරුවාදී මූලස්ථානයක් ලෙසට ප්‍රබලව පැවති මහාචාර්ය යටපත් කරමින් රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ද ලැබෙමින් අභයගිරිය තමින් නව මූලස්ථානයක් අනුරාධපුරයේ මහාචාර්යයට සමගාමීව ඉදිවත්තාව වූ අතර එය මහායානවාදී අදහස් දැරුවන්ගේ මූලස්ථානය විය. ඉතා කෙටිකාලයක් තුළදී ජන වියුණය තුළට මහායාන වාදී අදහස් පහසුවෙන් යොමු වූ ආකාරයක් එතිහාසික මූලාශ්‍රය පරිභෑෂණය තුළින් මනාව වටහාගත හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ පුරුණ මධ්‍යකාලීන අවධියේ ලක්දිව 8 සහ 9 වන සියවස් වල අභයගිරි වැසියන්ගේ ආගමික සංකල්ප ව්‍යාපෘති සමාජය තුළ ප්‍රකට වී යාමත් සමගින් මහාචාර්ය වාසීන් වෙතින් රාජ්‍ය බලය සම්බන්ධව තිබූ බලපැමි කුමයෙන් ලිහිල්ව යාමක් එක්වර සිදුවීම මත ප්‍රතිමා කළාව තුළ බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා නිරමාණය වැළගත් සාධකයක් විය. ක්‍රි.ව 3 වන සියවසේ දී පමණ මහායානිකයන් විසින් බෝධිසත්ත්ව සංකල්පය මෙරටට හඳුන්වා දෙනු ලැබූ අතර ලංකාවේ පිළිගත් දහම ලෙසින් අනුරාධපුර පුළුගයේ සිට උරුවාදී දහම පැවතිනි. නමුත් වරීන්වර මහායාන බුද්ධසමය ලක්දිව තැරූ ආ අතර රට ක්‍රියා තිබූ නිදුසුනක් ලෙසට ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ ප්‍රදේශ වලින් මහායාන බුද්ධසමයේ ප්‍රධාන අංශයක් වන බෝධිසත්ත්ව වන්දනාව සිදුකළ බවට සාධක පැවතිම සඳහන් කළ හැකිය.

මා මෙම පර්යේෂණය තුළින් අපේක්ෂිත මූලික අරමුණු ලෙස, මහායානවාදයෙන් ශ්‍රී ලංකාවට ඇති වූ බලපැමි පුරා විද්‍යාත්මක වශයෙන් සෞයා බැඳීම, බෝධිසත්ත්ව සංකල්පයේ බලපැමි මත ලාංකේය ජන වියුණය තුළ ඇති වූ මහායානවාදී අදහස් වල පිළිබැඳු අර්ථකථනාත්මක විග්‍රහයක යෙදීම, උරුවාදී බලපැමි මත ඉදි වූ බුද්ධ ප්‍රතිමා හා මහායානවාදී බලපැමි මත ඉදි වූ බුද්ධ ප්‍රතිමා පිළිබඳ පුරා විද්‍යාත්මක වශයෙන් ගෙවීමෙන්, මහායානවාදය ව්‍යාප්ති ප්‍රදේශය පිළිබඳ පුරා විද්‍යාත්මකව වශයෙන් අධ්‍යයනය, මහායානවාදී අදහස් උරුවාදය සමග සමගාමීව ව්‍යුත්මාන සහ අතිත මිනිසුන් තුළ ක්‍රියාත්මක වූ අයුරු පුරා විද්‍යාත්මකව වශයෙන් අධ්‍යයනය යනුවෙනි.

මෙහි මූලික අධ්‍යායන කුමවේදය තුළින් ශ්‍රී ලංකාවේ මහායාන බුද්ධහම ජන වියුණගත වීම කෙතෙක් දැයි යන්න එම අවධිය තුළ නිරමාණය කරන ලද බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා වලින් වටහා ගත හැකිය.එහිදී ශ්‍රී ලංකාව තුළ ස්ථාන කීපයක නිරමිත බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා හඳුනාගත හැකිය.එම අනුව, ලංකාවේ දක්නට ලැබෙන බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා ලෙසට, “දිජිගොඩ ප්‍රතිමාව”, මෙය දැනට සෞයාගෙන පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, දෙවන වසර(විශේෂවේදී), පේරාදෙණීය විශ්වවිද්‍යාලය

¹ පුරාවිද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, දෙවන වසර(විශේෂවේදී), පේරාදෙණීය විශ්වවිද්‍යාලය

අඟි ලෝකයේ විශාලතම බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමාව ලෙසට හඳුනාගනු ලබන අතර මින් අවලෝකිතෙක්වර බෝධිසත්ත්වවරයා නිරුපණය කරනු ලැබේ.“බුදුරුවගල”, ශ්‍රී ලංකාවේ බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා අතරින් ඉතා වැඩි වැදගත්කමක් හිමිවන මෙහි බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා කේ දක්නට ලැබෙන අතර ලංකාවේ දැනට එකම ස්ථානයකින් වැඩිම බෝධිසත්ත්වවරුන් නිරුපණය වන්නා වූ එකම ස්ථානය ලෙසට හඳුනාගෙන ඇත.“ක්‍රිජරාජගල”, ගාල්ල මාතර වැලිගම ජේවතයක නිරුපිත මෙහි අවලෝකිතෙක්ග්වර බෝධිසත්ත්වවරු නිරුපණය වේ. “සිතුල්පව්ව ප්‍රතිමාව”, ශ්‍රී.ව 3 වන සියවසේ පමණ අමරාවති ප්‍රතිමා සම්ප්‍රධාය අනුව ඉදිකර ඇති මෙම ප්‍රතිමාව මහායාන බෝධිසත්ත්ව වන්දනාව ප්‍රකට කරන්නකි. රට අමතරව මැදිරිගිරිය, අනුරාධපුරය, පොලොන්නරුව, කුරුණෑගල වෙහෙරගල, අම්බලන්තොට ආදි ස්ථානයන්හි බෝධිසත්ත්ව වන්දනය ප්‍රකට කරන්නා වූ ප්‍රතිමා හඳුනාගත හැකිය. මෙම බෝධිසත්ත්ව ප්‍රතිමා අද වනවිට ද නිරුපිතව ශ්‍රී ලංකාව තුළ තිබේම තුළින් පැහැදිලි වන්නේ කවමත් මිනිසුන් තුළ ප්‍රතිමා පිළිබඳ ගොරවයක් පවතින බවකි. එබැවින් මහායානවාදය, බුද්ධ ප්‍රතිමා හා එහි බලපැමි පිළිබඳ තවදුරටත් විමසුමට ලක්කල යුතුය.

ප්‍රමුඛ පද්: මහායාන වාදය, බෝධිසත්ත්ව වන්දනය, රේරවාදය